

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/138/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010775
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010775.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému G. H., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom O. M. č. XXXX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.08.2020, sp. zn. 6Pp/143/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa **z r u š u j e**.

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného G. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený G. H. vykonával súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 38 (tridsaťosem) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/126/2016 zo dňa 18.10.2016 (č. I. 9), pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na ktorého výkon nastúpil dňa 10.11.2016 a ktorý administratívne vykonal dňa 20.11.2019. Vyššie uvedeným rozsudkom súd z dôvodu uloženia súhrnného trestu zároveň zrušil výrok o treste vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/157/2014 (I. prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., II. prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., III. prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.), Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/170/2014 (prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.), Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/124/2014 (prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.) a Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/58/2015 (zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.). Vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/96/2015 (prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.) súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/170/2014. Následne nastúpil odsúdený na výkon trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/30/2016 zo dňa 23.03.2017 (č. I. 15) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/29/2017 zo dňa 25.05.2017 (č. I. 24), vo výmere 4 (štyri) roky, pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., ktorý má po započítaní doby väzby (04.11.2015 - 10.11.2016) predpokladane vykonať dňa 14.11.2022.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní podľa skráteného výpisu klienta od dňa 24.06.2020.

Dňa 17.06.2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného G. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.08.2020 po vypočutí odsúdeného uznesením sp. zn. 6Pp/143/2020 rozhodol tak, že podľa § 415 odsek 1 Tr. por. s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zák. odsúdeného G. H. podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého

mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/126/2016 zo dňa 18.10.2016 a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/30/2016 zo dňa 23.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/29/2017 zo dňa 25.05.2017. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu súd určil skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky a súčasne mu nariadil probačný dohľad vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a zároveň mu uložil v čase probačného dohľadu podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. príkaz zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, pričom v jej písomnom odôvodnení uviedol, že podľa jeho názoru odsúdený nespĺňa všetky zákonné podmienky na podmienkové prepustenie a to z dôvodu absencie materiálnej podmienky, ktorou je dôvodné očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život. Poukázal na hodnotenie odsúdeného z výkonu trestu, z ktorého okrem iného vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je hodnotené ako stredné, resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá, pričom za rizikové faktory možno považovať najmä opakované páchanie trestnej činnosti, závažnejšia trestná činnosť, dlhy, absencia kvalitnejšieho primárneho prostredia. Uviedol, že zo zmyslu inštitútu podmienkového prepustenia vyplýva, že podmienkové prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienkové prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Záverom uviedol, že u odsúdeného teda nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a nie sú tak splnené podmienky na podmienkové prepustenie. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Okresný súd nepostupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením podmienkové prepustil odsúdeného G. H. z výkonu trestu odňatia slobody, hoci na taký postup neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienkové prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samotný výkon príslušnej časti postupne uložených trestov odňatia slobody ani s prípadným pozitívnym hodnotením správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu, nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienkové prepustenie. Zmysel podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienkové prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienkové prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienkovom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienkové prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale súčasne možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k nesprávnemu záveru. Z hodnotenia odsúdeného G. H., na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva okrem iného, že dlhodobo vykonáva funkciu vedúceho pracovnej skupiny odsúdených, pracovné povinnosti si plní, za čo bol štyrikrát disciplinárne odmenený, zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného pri udržiavaní poriadku na izbe, na oddiele a v okolí sektoru, aktivitu vyvíja v kultúrno-osvetovej činnosti, zúčastňuje sa športových podujatí, kultúrno-zábavných podujatí, vedomostných kvízov, pričom niektoré z nich aj organizuje, je členom záhradkárskoho a čitateľského krúžku, v kolektíve

odsúdených konflikty nevyvoláva., časový rozvrh dňa dodržiava, k personálu sa správa slušne, pokyny a nariadenia rešpektuje, disciplinárne potrestaný nebol. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený stanovený program zaobchádzania plní len čiastočne, najmä z dôvodu len čiastočne kritického postoja k opakovanému páchanu trestnej činnosti. Jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné, pričom za rizikové faktory možno považovať najmä opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej je nedostatočne kritický, závažnejšia trestná činnosť, dlhy, absencia kvalitnejšieho primárneho prostredia. Krajský súd uvádza, že vzhľadom na dĺžku vykonaného trestu nemožno za dostatočnú považovať ani skutočnosť, že odsúdenému pri neuložení žiadneho disciplinárneho trestu bola udelená len 4 x odmena za plnenie pracovných povinností. Navyše je potrebné uviesť, že podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má však predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že bol už 7 krát opakovanu odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, teda sa opakovanu dopustil trestnej činnosti. K vyjadreniu okresného súdu, že sa nejedná o recidívu odsúdeného, keď vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/126/2016, boli zároveň z dôvodu uloženia súhrnného trestu zrušené aj výroky o treste vo veci I. Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/157/2014, II. Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/170/2014, III. Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/124/2014 a IV. Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/58/2015, krajský súd dodáva, že správne je tvrdenie okresného súdu, že uložením súhrnného trestu boli súčasne zrušené výroky o treste, avšak je potrebné dodať, že vina za spáchanú trestnú činnosť zostala nedotknutá. I keď rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/126/2016 zo dňa 18.10.2016 boli zrušené výroky o treste z rozsudkov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/157/2014 zo dňa 11.11.2014, Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/170/2014 zo dňa 29.12.2014, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/124/2014 zo dňa 28.01.2015, Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/58/2015 zo dňa 29.10.2015, v týchto rozsudkoch nedošlo k zrušeniu výrokov o vine. Prítom z priebehu jednotlivých odsúdení vyplýva, že poslednú trestnú činnosť (zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák.), za ktorú bol G. H. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/30/2016 zo dňa 23.03.2017 (č. l. 15) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/29/2017 zo dňa 25.05.2017 (č. l. 24) spáchal v roku 2015 (04.11.2015 - jeho dokonaním). Daný skutok (zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák.) tak odsúdený spáchal až po tom, čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/157/2014 zo dňa 11.11.2014 (právoplatný 11.11.2014), trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/170/2014 zo dňa 29.12.2014 (právoplatný 20.01.2015), rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/124/2014 zo dňa 28.01.2015 (právoplatný 12.03.2015) a rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/58/2015 zo dňa 29.10.2015 (právoplatný 29.10.2015). Krajský súd teda dodáva, že ani odsúdenie vo vyššie spomenutých štyroch trestných veciach nezabránilo ďalšej trestnej činnosti odsúdeného, pričom išlo dokonca o závažnejšiu trestnú činnosť. Odsúdený je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia, i keď boli neskôr zrušené vo výroku o treste, nesplnili u neho zákonom predpokladaný účel a jeho správanie práve na slobode je negatívne a resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek relatívne pozitívnemu hodnoteniu z výkonu trestu, nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život. V zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. teda nie je splnená materiálna podmienka pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a teda dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode po prepustení. Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523194'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. a nakoľko nebol dôvod na vrátenie veci súdu prvého stupňa, sám rozhodol tak, že podľa § 66 ods.1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252366'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252366'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. návrh odsúdeného G. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol, pretože tak mal pri správnom postupe urobiť už okresný súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.